

ת"פ (אשקלון) 24895-03-20 - מדינת ישראל נ' מיכאל אלחזוב

ת"פ (אשקלון) 24895-03-20 - מדינת ישראל נ' מיכאל אלחזוב שלום אשקלון

ת"פ (אשקלון) 24895-03-20

ת"פ (אשקלון) 67506-06-20

מדינת ישראל

נגד

מיכאל אלחזוב

ע"י ב"כ עו"ד איתן פרידמן

בית משפט השלום באשקלון

[09.06.2024]

לפני כב' השופטת זהר דולב להמן

גזר דין

כתבי האישום, הסדר הטיעון, הכרעות הדין והשתלשלות ההליך

1. בתיקים שבכותרת ניתנו שתי הכרעות דין בשני מועדים, בפני שני מותבים שונים. ב-16.11.21 הוצג הסדר טיעון בפני הנשיא (כתוארו אז) כב' הש' גביון, במסגרתו בת"פ 24895-03-20 (להלן: התיק העיקרי), הורשע הנאשם על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן ב-החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בהתאם לסעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא ל-פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים). במועד זה הציגו ב"כ הצדדים הסכמה להגיש בקשה מוסכמת לצירוף ת"פ 67506-06-20 (להלן: התיק המצורף).

בתיק המצורף הוצג ב-24.3.21 הסדר טיעון בפני כב' השופטת לחיאני שהם, במסגרתו הורשע הנאשם על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, ב-החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בהתאם לסעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא ל-פקודת הסמים.

ב-24.11.21 ניתנה הסכמת כב' הש' לחיאני שהם לצירוף התיק לתיק העיקרי.

שני הסדרי הטיעון לא כללו הסכמה עונשית. לאחר הרשעותיו הופנה הנאשם לשירות המבחן לעריכת תסקיר בעניינו.

ב-17.11.21 קבע כב' הש' הבכיר נחמיאס כי הטיעונים לעונש ישמעו בפניו ב-20.3.22. מועד זה נדחה ל-31.5.22.

ובהמשך נותב התיק לכב' הש' בונדה. הדיונים נדחו מעת לעת מסיבות שונות עד שלבסוף הטיעונים לעונש נשמעו

בפני ב-14.3.24.

2. בהתאם לעובדות כתבי האישום הנאשם התגורר בדירה ברח' עמיעוז 6/1 אשקלון (להלן: הדירה), בה החזיק

בסמים מסוגים ובכמויות כמפורט להלן, בהתאם לסדר הכרונולוגי של ביצוע העבירות:

א. בהתאם לעובדות התיק המצורף - ב-23.9.19, ב-7:53 או בסמוך לכך, בארון שבחדר השינה בדירה, החזיק 100

גרם קנבוס, שלא לצריכתו העצמית, וכן החזיק בסמוך משקל אלקטרוני.

ב. בהתאם לעובדות התיק העיקרי - ב-4.3.20, ב-22:00 או בסמוך לכך, החזיק הנאשם במכנסיים מקופלים בארון בגדים בדירה, 9 מנות קוקאין, במשקל נטו של 1 גרם עם סטייה של 0.1026 +/- גרם ו-6.5 גרם קוקאין בשקית שקופה בארון בדירה.

קביעת מתחמי העונש ההולמים

3. הנאשם, כאמור, הורשע בכמה עבירות. בהתאם להוראת תיקון 113 ל-חוק העונשין ול"מבחן הקשר ההדוק" שנקבע ב-ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14) אני קובעת כי לא מדובר ב"תכנית עבריינית אחת", אלא בשני אירועים, הנפרדים זה מזה במספר נתונים: ראשית, המועדים השונים בהם בוצעו העבירות. בנוסף קיים שוני בסוגי הסמים שהוחזקו. כפועל יוצא מכך קיים שוני הן בעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים והן במדיניות הענישה הנהוגה בפסיקה. משכך מקובלת עלי טענת ב"כ המאשימה, כי יש לקבוע 2 מתחמים נפרדים. עם זאת, בהינתן קיומה של חפיפה מסוימת במהות הערכים החברתיים שנפגעו ובנסיבות ביצוע העבירות, מצאתי כי יש לאחד סקירתם. לכך גם יש להוסיף כי קיים חוט מקשר בין העבירות השונות בכלל, ובפרט בנוגע לנסיבות ביצוע העבירות ולנסיבות האישיות של הנאשם. אשר על כן, אתייחס במאוחד לאמות המידה ואבני הבוחן בהן התחשבתי בקביעת מתחמי העונש ההולמים, בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, כמפורט להלן:

א. הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות הם שלומו ובריאותו של הציבור מפני הנזקים הישירים והעקיפים שנגרמים עקב השימוש בסמים. עבירות הסמים מחוללות פגיעה, אגב הפצת הסם וצריכתו. מעבר לנזקים הישירים הנגרמים למשתמשי הסם, נגע הסמים מלווה ואף יוצר עבירות נוספות, ובכלל זה עבירות רכוש, בשל הצורך להשיג את מנת הסם, ולעיתים אף אלימות, שמבוצעות כתוצאה מהשימוש בסמים, או במהלך ביצוע עבירות הרכוש.

ב. בתיק העיקרי, מידת הפגיעה בערכים החברתיים היא משמעותית וגבוהה כנטען על ידי ב"כ המאשימה, נוכח כמויות הסם וסוגו. בתיק המצורף, מקובלת עלי טענת ב"כ המאשימה כי מידת הפגיעה בערכים החברתיים היא ברף הבינוני-נמוך. בית המשפט העליון עמד לא אחת על פגיעתן הרבה של עבירות הסמים בערכים המוגנים ועל תפקיד בית המשפט במאבק בנגע הסמים, כמו הצורך להכות בכל אחת ואחת מחוליות הפצת הסם, לרבות בהחזקתו שלא לצריכה עצמית. בסעיף 5 לפסק דינו בע"פ 3172/13 סואעד נ' מדינת ישראל (7.1.14) קבע כב' השופט עמית דברים הרלוונטיים גם לענייננו, באשר למידת הפגיעה של נגע הסמים בערכים המוגנים:

"עלפגיעתן הרעה של עבירות הסמים על תפקידו של בית המשפט במאבק בנגע הסמים לצד גורמים נוספים, עמדת המשפט הפעמים רבות..."

אין ספורמילים נאמרובדברה צורך להכות בכל אחת ואחת מחוליות הפצת הסם ואם אוסיף דברים, אהיה כמכניסת בן לעפריים...".

ג. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה מלמדת על קשת רחבה של ענישה, כאשר סוג העונש ומשכו תלוי בסוג הסם, כמותו ונסיבות החזקתו. במהלך הטיעונים לעונש הופניתי אל פסקי-דין של בתי המשפט השונים, כאשר כל צד הציג פסיקה התומכת בעמדתו ועליה הוספתי פסיקה. כל מקרה לנסיבותיו ויש לאבחן המקרים השונים למקרה שלפניי, אם כי יש גזרי-דין מהם ניתן לגזור אמת-מידה עונשית הולמת למקרה שלפניי, הכל כמפורט להלן -

1) רע"פ 5382/22 דסיה נ' מדינת ישראל (28.8.22) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור על ת"פ (שלום-ראשל"צ) 43850-06-21 מדינת ישראל נ' דסיה (20.3.22), אליו הפנתה ב"כ המאשימה. בגין הרשעתו, על פי הודאתו, בהחזקה שלא לצריכה עצמית של כ-74.8 גרם קנבוס וכ-3.4 גרם קוקאין, ב-7 שקיות - נקבע מתחם 8-18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. על צעיר (כבן 24), שהודה, נטל אחריות, אשר לחובתו 5 הרשעות קודמות, עוד מהתקופה בה היה נער, בעבירות מגוונות (בגין חלקן ריצה מאסר בפועל), תוך התחשבות בתקופה בה שהה במעצר ובתנאים מגבילים והתרשמות שירות המבחן, לרבות שלילה בתוקף של כל נזקקות טיפולית והמשך שימוש בסמים - הושתו 10 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסר מותנה במצטבר, כך שירצה סך הכול 11 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו. עוד הושתו מאסרים מותנים, קנס בסך ₪ 1,000, פסילה בפועל ועל תנאי וכן הופעלה התחייבות בסך 500 ₪. בדחיית הערעור ובקשת רשות הערעור נקבע כי מתחם העונש מקובל ומעוגן היטב בפסיקה מחייבת ונוהגת וכי העונש "הולם את חומרת מעשיו ומתחשב כראוי בנסיבות ביצוע העבירה ובנסיבותיו האישיות לקולה ולחומרה".

2) רע"פ 4214/22 יצחק נ' מדינת ישראל (7.7.22) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור של מי שהחזיק כ-150 גרם קנבוס. נקבע מתחם הנע ממאסר מותנה עד 10 חודשי מאסר בפועל. הרשעת המבקש - נעדר עבר פלילי, ששיתף פעולה עם שירות המבחן - נותרה על כנה, חרף התרשמותו החיובית של שירות המבחן והמלצתו לבטלה, משלא הוכח נזק קונקרטי או פוטנציאל פגיעה בתעסוקת המבקש או בשיקומו. הושתו מאסרים מותנים, מבחן, של"ץ, פסילה על תנאי, התחייבות וקנס.

3) רע"פ 1473/18 אוהיון נ' מדינת ישראל (22.4.18) - נדחה ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, שקיבל ערעור המדינה וקבע כי בהחזקת 5 יחידות קוקאין במשקל כולל של מעל 2 גרם, שלא לצריכה עצמית, מתחם העונש לא יכול להתחיל ממאסר מותנה, שכן: "לפי מגמת הפסיקה בסוג העבירה בו עסקינן, על הרף התחתון של מתחם העונש ההולם לעמוד, למצער, על שישה חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות... אין הצדקה במקרה דנן להציב רף תחתון נמוך יותר, לנוכח הכמות המשמעותית של הסם המסוכן, אשר חולק למנות, וכן לאור העובדה, כי הסם נקנה עבור מסיבת רווקים".

בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם הוא 6-12 חודשי מאסר לריצוי בפועל. על נאשם צעיר, נשוי ואב לילד, שלחובתו שתי הרשעות קודמות בגין החזקה ושימוש בסמים שלא לצריכה עצמית ובגין נהיגה תחת השפעת סמים או אלכוהול, אשר להתרשמות שירות המבחן נמצא "בעיצומו של הליך התפתחות אישית, משפחתית ותעסוקתית במטרה לערוך שינוי באורחות חייו", בעל יכולת לבחינה ביקורתית של התנהלותו, בצד סיכוי נמוך להישנות עבירות דומות - הושתו, תוך חריגה מהמתחם, לאחר שבית המשפט התרשם כי מנהל אורח חיים נורמטיבי "ונראה כי הניח את עולם הסמים מאחוריו" - חודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה, קנס ופסילה מותנית, נוכח שיקולי שיקום שהצדיקו חריגה לקולה.

4) רע"פ 189/15 כהן נ' מדינת ישראל (21.1.15) (להלן: ענין כהן), אליו הפנתה ב"כ המאשימה - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור. המבקש (שהיה נאשם 1) הורשע בסחר, תיווך, החזקת 0.11 גרם חשיש וכן ב-החזקה בצוותא של 92.88 גרם חשיש, 3.0493 גרם קוקאין ב-6 שקיות ו-12.2719 גרם קוקאין. מי שהיה נאשם 2 הורשע ב-3 עבירות סחר (באחת מהן תיווך נאשם 1). בגין כל עבירת סחר ותיווך נקבע מתחם 8-18 חודשי מאסר בפועל, ובגין כל עבירת החזקה נקבע מתחם 6-12 חודשי מאסר בפועל. על המבקש הושתו 22 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, קנס, התחייבות ופסילה על תנאי.

מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשם, כי מאחר שהמבקש הורשע בעבירות נוספות - יש קושי לגזור מהעונש ב-ענין כהן אמת מידה עונשית הולמת לעניינו. עם זאת יצוין, כי בית המשפט נתן דעתו לעברו הנקי (פרט לעבירה אחת שלא הייתה רלוונטית), הודייתו וחרטתו, תוך נטילת אחריות ומאמצי השיקום הניכרים ולכן העמיד את עונשו בחלקים התחתונים של המתחמים. 3 הערכאות נתנו משקל לנסיבותיו האישיות ולשיקולי השיקום, תוך שנקבע כי חומרת המעשים לא מאפשרת מתן עדיפות לשיקולי השיקום עד לכדי חריגה מהמתחמים.

5) רע"פ 747/14 לוי נ' מדינת ישראל (11.2.14) (להלן: ענין לוי), אליו הפנתה ב"כ המאשימה - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור של מי שהורשע, לאחר ניהול הוכחות, בהחזקת כ-5 גרם הרואין מחולק ל-6 מנות ו-0.095 גרם קוקאין, שלא לצריכה עצמית וצירף תיק בו הודה והורשע על פי הודאתו בהחזקת כחצי גרם הרואין לצריכה עצמית. בית המשפט קבע כי לא ייחס משקל מכביד להרשעה בתיק שצורף ודחה בקשתו לקבל תסקיר משלים. נקבע מתחם 8-18 חודשי מאסר. בהתחשב, בין היתר, בשיקול שיקום, העונש נקבע ברף התחתון והושתו 8 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, הגם ששירות המבחן המליץ בתסקירו, שהיה חיובי בעיקרו, להשית מאסר מותנה וצו מבחן. הושתו גם מאסרים מותנים, אך רשיונו לא נפסל, מחשש שתקשה על שיקומו לאחר שחרורו.

מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשם כי נסיבות ההחזקה ב-ענין לוי חמורות מאלו שלפניי. עם זאת, בהינתן הקביעה כי להחזקת הרואין לא ינתן משקל מכביד - ניתן להקיש מהמתחם ב-ענין לוי לעניינו. ניתן גם להקיש מהעונש לעניינו, הגם שמבחינת הנסיבות האישיות, עניינו של הנאשם שלפניי חמור פחות, גם בהתחשב בהודאתו ללא שמיעת ראיות. לצד זאת, יצוין כי בסופו של יום גם ב-ענין לוי מדובר היה במי שנטל אחריות על מעשיו, שבוצעו על רקע מצבי דחק ומשברים בחייו, פנה מיוזמתו ליחידה להתמכרויות, עבר טיפול כשנה, נמצא נקי מסמים.

זאת ועוד, בדחותו הבקשה קבע כב' הש' מלצר כי המאסר הוא לתקופה לא ממושכת, ואף קרובה יותר לענישה שנקבעה לעבירת החזקה לצריכה עצמית "בוודאי שאין לומר כי העונש שהושת על המבקש חורג ממדיניות הענישה המקובלת, או הראויה, ביחס לעבירות שבהן הורשע, בנסיבות ביצוען". נקבע כי מצב בו הליך השיקום נמצא בתחילתו "איננו נמנה על אותם מקרים יוצאים מן הכלל שבהם מוצדק להעניק את הבכורה לשיקולי השיקום של הנאשם ולהעדיף על פני שיקולים אחרים, תוך חריגה לקולא ממתחם הענישה ההולם לעבירה בנסיבותיה" - להבדיל ממצב בו הליך השיקומי הוכח כיעיל, נדיר, ייחודי והישגי השיקום היו מיוחדים.

6) עפ"ג (מחוזי-ב"ש) 34270-03-18 זיתון נ' מדינת ישראל (13.5.18) - התקבל ערעור על גזר הדין ב-ת"פ (שלום-אשק') 49156-08-15 מדינת ישראל נ' זיתון (4.2.18). בגין החזקת 8.46 גרם קוקאין נקבע מתחם 7-18 חודשי מאסר וענישה נלווית. בקבלת הערעור נקבע כי כל המאסר המותנה ירוצה בחופף ובהתאם לכך הופחת עונשו מ-10 ל-9 חודשי מאסר בפועל.

7) עפ"ג (מחוזי-י-ם) 7474-09-17 מדינת ישראל נ' שגב (8.3.18) - בגין הרשעתו, בהתאם להודאתו, בהחזקת 31.37 גרם קוקאין, שלא לצריכה עצמית נקבע מתחם 8-18 חודשי מאסר בפועל. תוך התחשבות בהליך שיקום שעבר הושתו 4 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, צו פיקוח לשנה, מאסרים מותנים ו-8,000 ₪ קנס. הערעור התקבל, אולם מטעמי שיקום נמצא שאין מקום להחמיר עם הנאשם ולהשית עליו עונש של מאסר מאחורי סורג ובריא ומשכך הושתו 6 חלף 4 חודשי מאסר בעבודות שירות.

8) עפ"ג (מחוזי-ת"א) 6495-09-15 מדינת ישראל נ' דחל (2.12.15) - התקבל ערעור המדינה. בגין הרשעתו, על פי הודאתו, בהחזקת 5.04 גרם הרואין מחולק ל-7 מנות, שלא לצריכה עצמית (להלן: האירוע הראשון) נקבע מתחם 6-18 חודשי מאסר, חלף מתחם שתחילתו במאסר מותנה עד שנת מאסר בפועל. התיק הוחזר לבית משפט השלום לקבלת תסקיר וגזירת העונש. בתקופה זו החזיק 0.6628 גרם קוקאין ב-5 שקיות וכ-1 גרם הרואין, הפריע לשוטר ושיבש מהלכי משפט (להלן: האירוע השני). התיק באירוע השני צורף לתיק באירוע הראשון. נקבע מתחם 6-18 לכל אירוע. על צעיר, נעדר עבר פלילי, שהיה כבן 19 באירוע הראשון וכבן 21 באירוע השני - הושתו 12 חודשי מאסר וענישה נלווית.

9) עפ"ג (מחוזי-ב"ש) 22489-09-15 חיים (עציר) נ' מדינת ישראל (11.11.15) - נדחה ערעור על ת"פ (שלום-ב"ש) 56331-01-15 מדינת ישראל נ' חיים (30.7.15), אליו הפנתה ב"כ המאשימה. בגין הרשעתו, על פי הודאתו, בהחזקת 20 מנות הרואין במשקל 4.6774 גרם, שלא לצריכתו העצמית, נקבע מתחם 9-18 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט התחשב לקולה בכך שמדובר בנאשם כבן 60, שהודה והביע חרטה. מנגד ולחומרה, נתן דעתו לעברו המכביד המונה 36 הרשעות במגוון תחומים, לרבות הרשעה בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית בגינה הוטל עליו מאסר מותנה. בצד האמור, התחשב בית המשפט בכך שהסתבכותו האחרונה היתה כ-6 לפני מועד גזר הדין. הושתו 11 חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר מותנה בן 3 חודשים, חלקו בחופף, לצד ענישה נלווית. בערעור נקבע כי העונש מתון בהינתן הכמות הרבה של ההרואין, כשהוא מחולק ל-20 מנות, אף בטרם הפנה לעברו המכביד מאוד בפלילים, בעיקר בעבירות סמים.

10) ת"פ (שלום-קריית) 31993-05-22 מדינת ישראל אזערי (13.2.24), אליו הפנה ב"כ הנאשם - נאשמת שהורשעה על פי הודאתה בהחזקת 5.8 גרם קוקאין ב-12 יחידות שונות, שלא לצריכה עצמית. נקבע מתחם הנע ממספר חודשי מאסר, שניתן לרצות בעבודות שירות, עד 18 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית. שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית, שכן התרשם כי לצד התמודדותה עם מצב רפואי מורכב, נעדרת הנאשמת כוחות ומוטיבציה להשתלב בהליך טיפולי. בית המשפט חרג לקולה מהמתחם, משיקולי צדק, וגזר 4 חודשי מאסר מותנה ו-1,500 ₪ קנס.

11) ת"פ (שלום-ת"א) 21280-11-18 מדינת ישראל נ' לוי (6.2.24), אליו הפנה ב"כ הנאשם - נאשם שהורשע, לאחר ניהול הוכחות, בהחזקת 23.56 גרם קוקאין, שלא לצריכה עצמית. נקבע מתחם 8-18 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. תוך התחשבות, בין היתר, בהיעדר עברו הפלילי, חלוף הזמן, היותו מפרנס משפחתו בדוחק - נקבע כי הנאשם מצוי בשליש התחתון של המתחם והושתו 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, 3,000 ₪ קנס ו-4 חודשי פסילה על תנאי. ערעור שהגיש הנאשם ב-עפ"ג 40214-03-24 לוי נ' מדינת ישראל, עודדנו תלוי ועומד בפני בית המשפט המחוזי ת"א-יפו.

12) ת"פ (שלום-י-ם) 65985-03-17 מדינת ישראל נ' טבול (11.9.19), אליו הפנה ב"כ הנאשם - בגין הרשעתו, על פי הודאתו, בהחזקת 19.96 גרם קוקאין, שלא לצריכתו העצמית נקבע מתחם 8-18. הורשע על פי הודאתו גם ב-7 עבירות מס. על הנאשם - בשנות ה-50 לחייו, בעל עבר פלילי, שלא נטל אחריות אמיתית למעשיו בשני התיקים ושסירב באופן חוזר ונשנה להליך טיפולי אינטנסיבי לגמילה מסמים - הושתו 5 חודשי מאסר בפועל בתיק המס ו-7 חודשי מאסר בפועל בתיק הסמים. נקבע כי 3 חודשים יהיו בחופף ו-4 חודשים במצטבר, כך שסך הכול הושתו בגין 2 התיקים 9 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו. בנוסף הושתו מאסר מותנה ו-20,000 ₪ קנס.

ד. בפסיקה עוברת כחוט השני חשיבות נסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בהתאם לסעיף 40 ל-חוק העונשין, ובכלל זה סוג הסם, אופן החזקתו וכמותו. עיון בפסיקה מלמד, כי אין דין החזקת סמים מסוג קנבוס וחשיש כדין החזקת סמים מסוג קוקאין והרואין, אין דין החזקת גרמים בודדים כדין החזקת קילוגרמים רבים ואין דין החזקה לשימוש עצמי כדין החזקה שלא לשימוש עצמי בנסיבות המלמדות על מטרות סחר. משכך התחשבתי בנסיבות הבאות:

- (1) הנאשם הוא המבצע היחיד, ומשכך העיקרי של העבירה.
- (2) עבירות החזקת סמים, מעצם טיבן וטבען קדם להן תכנון.
- (3) בהינתן כי הסמים נתפסו, הרי שלא נגרם נזק משמעותי מביצוע העבירות. עם זאת, אין להקל ראש בנזקים שהיו צפויים להיגרם מביצוע העבירות: בהחזקת קוקאין - מדובר בהחזקת אחד הסמים הקשים והקטלניים שב-פקודת הסמים, בכמות של כמעט פי 25 מהכמות שנקבעה ב-פקודת הסמים להחזקה עצמית. נפסק לא אחת כי "הקוקאין הוא מן הנפוצים שבסמים ה'קשים', שסכנותיהם ונזקיהם ידועים" [סעיף 10 לפסק דינו של של כב' הש' סולברג ב-ע"פ 4522/18 אסאבן נ' מדינת ישראל (11.11.18) והאסמכתאות שם]. המשנה לנשיאה, כב' הש' רובינשטיין אף קבע "קוקאין, סם המוות סדרתי שכוחו עמו לגרום רע" [פסקה ג' ב-ע"פ 7952/15 מדינת ישראל נ' שץ (15.2.16)]. משכך הנזק שצפוי היה להיגרם הוא משמעותי. בהחזקת הקנבוס - מדובר אמנם בסם שלא נמנה על הקטלניים שב-פקודת הסמים, אולם מדובר בהחזקת כמעט פי 7 מהכמות שנקבעה ב-פקודת הסמים ככמות לצריכה עצמית לצד משקל אלקטרוני.
- (4) הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות - כעולה מתסקירי שירות המבחן, ביחסלתיק המצורף, מסר הנאשם כי מצא בשכונה שקית גראס והחליט לקחת אותה, ללא כל כוונה לצרוך את הסם או לעשות בו שימוש אחר (תסקיר מיום 11.7.21). בנוגע לתיק העיקרי, לדברי הנאשם החזיק את הקוקאין לשימוש עצמי, עקב המלצת מכרים כי שימוש בסם יכול לסייע לו בהתמודדות עם לחצים נפשיים שחווה באותה תקופה, בעקבות חובות כלכליים. לדברי הנאשם, נסיבות חייו והקשיים הרבים עמם התמודד במהלך השנים, הובילו אותו למעורבות בחברה עבריינית, מתוך רצון לרווחה כלכלית ולביצוע מעשים שהיום רואה כשליליים (תסקיר מיום 23.10.22).

מתחמי העונש ההולמים

4. כמפורט לעיל, הנאשם הורשע בשתי עבירות, המהוות שני אירועים נפרדים, ומשכך ייקבע מתחם נפרד לכל אחד מהאירועים, בהינתן הערכים המוגנים, מידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה, כדלקמן: בתיק העיקרי - מתחם 8-18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית, הכוללת מאסרים מותנים, עיצומים כלכליים ופסילה.

בתיק המצורף - מתחם שתחילתו במאסר מותנה עד 12 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית, הכוללת מאסרים מותנים, עיצומים כלכליים ופסילה.

5. עבירות הסמים הן עבירות כלכליות וככאלו מחייבות עיצומים כלכליים, שיהא בהם כדי ללמד על חוסר הכדאיות בצבירת הון על חשבון בריאות הציבור. כשמדובר בקנס - אין דין פלוני כאלמוני. משכך ובהתאם לסעיף 40 ח ל-חוק העונשין, בקביעת מתחם הקנס, נתתי דעתי למצבו הכלכלי הנטען של הנאשם, לכן, חלקו התחתון של כל אחד ממתחמי הקנס יהיה מתון. אשר על כן, מתחם הקנס בתיק העיקרי הוא ₪ 2,000-₪ 10,000 ו-מתחם הקנס בתיק המצורף הוא ₪ 500-₪ 3,000.

6. כפי שנקבע בפסיקה ובהתאם להוראות סעיף 37א ל-פקודת הסמים, בעבירות סמים יש חשיבות לפסילה, כאשר מתחם הפסילה נע בין פסילה מותנית לבין שנת פסילה בפועל בכל אחד מהתיקים.

גזירת העונש המתאים לנאשם במסגרת המתחמים

7. בגזירת העונש המתאים לנאשם התחשבתי, בהתאם לסעיף 40ג(ב) ל-חוק העונשין, בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40יא ל-חוק העונשין, כפי שעלה מ-6 התסקירים שהוגשו בעניינו של הנאשם (מתאריכים 11.7.21, 23.10.22, 2.1.23, 26.7.23, 23.1.24 ו-10.3.24), חו"ד הממונה מיום 13.2.24 (לפיה, נמצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות במגבלות), טענות ב"כ הצדדים ודברי הנאשם עצמו:

(1) נסיבות חיים של הנאשם, מצבו המשפחתי והכללי - הנאשם כבן 35. כעולה מהתסקיר מיום 11.7.21, הנאשם נולד ברוסיה, ה-2 מבין 3 אחים, ועלה עם משפחתו לארץ בשנת 1993, כשהיה כבן 5 שנים. אמו כבת 50, עבדה בעבר כגננת וכיום בחנות בגדים, אביו כבן 57, עובד כנהג מלווה במפעל. הנאשם תיאר את משפחתו כמנהלת אורח חיים נורמטיבי ומערכת יחסית קרובה ותומכת. לדברי הנאשם, רכש 12 שנות לימוד, בהמשך השתלב בקורס חשמלאי מוסמך ובילדותו השתתף בספורט תחרותי בענף האגרוף.

התגייס לצבא ושובץ כלוחם בחיל הנח"ל, אך לא סיים את שירותו הצבאי ושחרר בסעיף אי-התאמה, בשל איומים בנשק על מפקד החטיבה, עקב סירוב מפקדיו לאפשר לו להשתתף בלוויית סבתו. בעקבות זאת נידון ל-8 חודשי מאסר אותם ריצה בכלא צבאי. לדבריו, כיום מצר על התנהלותו בשל המחירים שנאלץ לשלם, לרבות אי-יכולת להשתלב בעבודות אבטחה. לאחר שחרורו מהצבא, עבד כ-6 שנים בקיוסק, בעבודות שיפוצים מזדמנות וכסוכן מכירות, אך התקשה להתמיד במקומות המספקים לו תעסוקה יציבה.

בעברו התמכרות להימורים עקב הסתבכותו בחובות לשוק האפור. אחיו הגדול נחלץ לעזרתו וסייע לו להיגמל ולכסות חובותיו כשלדברי הנאשם, בשל הבטחתו לאחיו, נמנע לחלוטין מלהמר.

הנאשם גרוש ואב ל-2 ילדים משתי מערכות יחסים שונות. אחד מילדיו אובחן כמתפקד על רצף האוטיזם והוא לא בקשר עמו. מהתסקיר מיום 23.1.24 עולה כי כ-4 חודשים קודם לכן נישא הנאשם לבת זוגו והחל לעבוד כמוכר בחנות נוחות מתוך תחושת מחויבות כלפי אשתו ורצונו לקיים אורח חיים תקין.

(2) השפעת העונש על הנאשם ועל משפחתו - כעולה מהתסקיר מיום 23.10.22, הנאשם שרוי במצוקה גדולה, בין היתר, עקב חובות גבוהים שנצברו וכפועל יוצא, קשיים להשתתף בהוצאות גידול ילדיו, הליכים שננקטים נגדו בגין אי תשלום מזונות, רצונו לקשר הורי משמעותי עם ילדיו והחשש מהשלכות מאסר בפועל על הקשר עמם ועל עתידו, לרבות חשש שמצב זה יוביל לכך שיחזור לעסוק בפשע. במצב דברים זה, ברי כי עונש מאסר ישפיע על מצבם הכלכלי של הנאשם ומשפחתו ואף על מצבם הרגשי והתפקודי, באופן משמעותי מהשפעת עונש זה על נאשמים אחרים.

(3) נטילת האחריות של הנאשם - הנאשם הודה בביצוע העבירות, הן בפני בית המשפט והן בפני שירות המבחן. בתחילת ההליך בתיק העיקרי ולאורך תקופה, התנהל הנאשם באופן מתחמק, לרבות אי התייצבויות לדיונים ואי לקיחת אחריות. עם זאת, לאחר שהגיעו הצדדים להסדר טיעון, במסגרתו הודה בביצוע העבירה והוסכם על צירוף התיק המצורף, ניכר היה כי החל שינוי בהתנהלותו ובלקיחת האחריות מטעמו. בטיעונו לעונש הביע הנאשם צער וחרטה על מעשיו ואמר: "אני באמת מצטער על מה שעשיתי, זה משהו שאדם נורמטיבי לא אמור לעשות דבר ראשון, דבר שני חלף הרבה זמן מהמקרה והספקתי לשנות הרבה דברים בחיים שלי. זה תלוי בבית המשפט ההתקדמות ההמשכית שלי. אני אהיה בן 35 בתאריך 11.6. הילד הגדול שלי היום בן 9 והקטן בן 7".

(4) מאמצי הנאשם לחזור למוטב - כעולה מהתסקיר מיום 11.7.21 (שהוגש בתיק המצורף), תחילה התקשה הנאשם להרחיב את השיח ביחסיו למניעים להתנהגותו, ותשובותיו נשאו אופי מתחמק ומטשטש. עם זאת, על פי האמור בתסקיר, חרף התייחסותו המטשטשת, הביע הנאשם רצון להשתלב בטיפול בתחום הסמים. הנאשם שלל כל קושי בתחום זה, אך הביע רצון להשתלב בתכנית טיפול קבוצתית לעוברי חוק, בכדי לשנות דפוסי התנהלותו. לדבריו, כיום בשונה מהעבר, מרגיש יותר פנוי רגשית ומעוניין לנהוג באחריות כלפי חייו ולערוך שינוי באופן התנהלותו. כמתואר בתסקיר מיום 11.7.21, בשנת 2017 הופנה הנאשם לעריכת תסקיר בשל עבירת אלימות שיוחסה לו אז, אולם חרף משאבים זמן שהושקעו בו ובהליך טיפולי והעובדה כי נגזרו עליו עבודות שירות בלבד לצד צו מבחן - לא ניצל את ההזדמנות שניתנה לו. השתתפותו בקבוצה הופסקה לנוכח קשייו להגיע באופן רציף וסדיר למפגשים ובשל התנהגותו האגרסיבית כלפי מנחות הקבוצה וחבריו לקבוצה. גם כב' הש' לחיאני שהם התרשמה בתיק המצורף, כי הנאשם לא ניצל את ההזדמנות שניתנה לו, שלל כל צורך טיפולי, לקח אחריות חלקית על מעשיו ולא הגיע לבדיקות שתן ובמבחן התוצאה צו מבחן שניתן בעבר לא מומש ולא מנע ממנו המשך ביצוע עבירות. שירות המבחן העריך כי קיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בכלל, ובתחום הסמים בפרט, וזאת, בין היתר, עקב קשיי תפקוד של הנאשם במסגרות השונות בחייו הבוגרים, גבולות פנימיים רופפים, קושי להתנהל בדרך נורמטיבית, נזקקות להשגחה ולפיקוח חיצוני שיהווה עבורו גורם הרתעתי, קשייו להתמודד באופן תקין במצבי דחק, השתלבותו בתכניות התערבות טיפוליות לא סייעו לו, שיתוף פעולה חלקי בעבר, המשך מעורבות בפלילים תוך כדי הצו, קושי לנהל שיח, ניסיון למסור מידע מטשטש ביחס להתנהגותו ואי-הגעה הגיע לבדיקות איתור סם.

לצד זאת, התרשם שירות המבחן, כי לנאשם יכולות קוגניטיביות וורבאליות טובות, והתחשב בהצהרתו כי מעוניין לקדם עצמו לאפיקים חיוביים וכי יש לו גורמי תמיכה משפחתיים משמעותיים שמסייעים לו. שירות המבחן סבר כי יש לערוך ניסיון טיפולי ולבחון האם בעיתוי הנוכחי יצליח הנאשם לשתף פעולה.

גם בתסקיר מיום 23.10.22 פורט כי הנאשם לא הגיע מסיבות שונות לבדיקות לאיתור סם שנקבעו לו. נעשה ניסיון לשלבו בקבוצת הכנה לטיפול, אך ניסיונות רבים ליצור עמו קשר לא צלחו. גם כשענה לשיחות והבטיח כי ישתף פעולה - הלכה למעשה לא הגיע. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם שרוי במצוקה ובצומת דרכים ערכית ומעשית: מצוקתו הגדולה במגוון מישורים (חובות גבוהים וקושי להשתתף בהוצאות גידול ילדיו, ההליכים הננקטים נגדו עקב אי תשלום המזונות, רצונו לקשר הורי משמעותי עם ילדיו והחשש מהשלכות מאסר בפועל על הקשר ועתידו וכן חששו מכך שהמשך הידרדרות מצבו תוביל לכך שיחזור לעסוק בפשע); הביע חרטה והבנה כי בהתנהלותו נפל פגם והוא מוכן לבצע כל שיידרש לצורך סיום פרק זה בחייו ולפתוח פרק חדש כאדם וכהורה. הנאשם הצהיר כי ניתק קשריו עם חברה שולית, אך להתרשמות שירות המבחן, מבין דבריו עלה כי לא ניתק הקשרים באופן מלא. מהתסקיר עלה, כי חל שינוי מסוים בהתנהלות הנאשם ובשיתוף הפעולה שלו. בניגוד להתנהלותו הפאסיבית בתחילת הקשר - בחודשים האחרונים יצר קשר מיוזמתו, הגיע למפגשים והתנהל בצורה פתוחה וכנה ללא עוינות. לעמדת שירות המבחן, אין מדובר במהפך, הנאשם אמנם מכיר בכך שלקח חלק בפעולות עברייניות, אך בראייתו כיום, הוא אינו בעל דפוס עברייני כלשהו ולכן לא זקוק לטיפול. לאור האמור, תוך התחשבות בעברו הפלילי, בכך שענישה קודמת לא הרתיעה אותו, בכך שחלק ניכר מתקופת הקשר אופיינה בהתנהלות בעייתית, במצוקה והעוני בהם נתון, המהווים גורם סיכון משמעותי, בכך שעדיין מחזיק בדפוסי חשיבה בנוגע לדרכי ההתמודדות הלגיטימיים לפתרון בעיות המקובלים בחברה העבריינית בדרך של התנהגות עוברת חוק וכן בכך שעמדותיו שוללות צורך בטיפול - התערבות טיפולית בשלב זה לא תהא אפקטיבית עבורו. מנגד, התחשב שירות המבחן בכך שבחודשים האחרונים עבר הנאשם שינוי מסוים, הגם שעדיין התקשה לגייס עצמו מעת לעת, הצליח להגיע לבדיקות לאיתור סם, הגיע למפגשים והתנהלותו פתוחה, ערך מאמצים להתמודד עם חובותיו. לעמדת שירות המבחן, ניסיון העבר מלמד כי אין מדובר בהכרח בשינוי עמוק ארוך טווח, אך נראה כי מדובר בתחילתו של תהליך. כן התחשב בכך שלא נפתחו לו תיקים חדשים ובכך שענישה מוחשית, בדמות מאסר בפועל או בעבודות שירות עלולה להגביר את עונו, לקרבו לסביבה עבריינית וליצור אצלו תפיסה עצמית פאסיבית, מיואש יותר מהסיכוי לחזור לאורח חיים נורמטיבי. לעמדת שירות המבחן, ענישה שתהווה עבורו מחיר מוחשי למעשיו ותחדד לו את חומרת מעשיו ואת חשיבות שמירת החוק, ומאידך תאפשר לו את התנאים הנדרשים לתשלום חובותיו - תהווה ענישה מצמצמת סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק. לכן, הומלץ להטיל על הנאשם עונש חינוכי הכולל 300 שעות של"צ ומאסר מותנה כגבול ברור להתנהגותו בעתיד.

ביום 2.1.23 הוגש תסקיר נוסף ובו פורט כי נעשו ניסיונות רבים ליצור קשר עם הנאשם אך ללא הצלחה. גם שהצליחו לאתרו, נקבעו עמו 5 פגישות בתאריכים שונים, אליהן לא הגיע, כשהסבריו נעו מכך ששכח דרך אירועים לא צפויים שמנעו הגעתו וכלה בכך שהיה עסוק. גם ניסיונות ליצור קשר עם בא כוחו, עלו בתוהו. הנאשם אף לא התייצב לדיון שנקבע ליום 23.1.23 וגם בא כוחו מסר שהוא ניסה ליצור עמו קשר ללא הצלחה ולא יודע מה סיבת אי התייצבותו. עם זאת ציין בא כוחו כי מדובר בעניין חריג שכן במשך כל התקופה היה בקשר עמו. הנאשם אף לא התייצב לראיון בפני הממונה על עבודות השירות. חרף זאת, בדיון ב-23.3.23 כב' הש' בונדה נתנה לנאשם הזדמנות אחרונה לשתף פעולה עם שירות המבחן ועם הממונה על עבודות השירות.

בהמשך, ניתן היה לראות אט-אט ניצנים של שינוי בהתנהלות הנאשם. כך, כמתואר בתסקיר מיום 26.7.23, מסר הנאשם כי ערך חשבון נפש ומעוניין לערוך התבוננות פנימית על התנהלותו הכושלת ואף הביע הסכמתו להצעה להשתלב בקבוצה טיפולית מתאימה. בשל רשימת המתנה ארוכה לטיפול הקבוצתי, נכון למועד הגשת התסקיר, טרם היה צפי למועד השתלבותו. הנאשם הגיע לבדיקה שתוצאותיה הצביעו על ניקיון משרידי סם. שירות המבחן ציין כי חרף התמשכות ההליך, יש חשיבות בשילובו בטיפול ומעקב אחר התקדמותו ויכולתו להיתרם מהליך טיפולי קבוצתי, בטרם יבוא בהמלצה עונשית בעניינו ולכן הומלץ על דחייה נוספת בת 4 חודשים. משכך, בדיון ב-26.9.23 כב' הש' בונדה התחשבה בדברי הנאשם: "לכל אחד מגיע צ'אנס, התחלתי תהליך כלשהו ואני עומד בזה. אני מחכה לקבוצה" ונתנה לו הזדמנות להשתלב בהליך הטיפולי. במקביל הופנה הנאשם שוב אל הממונה על עבודות השירות. כמתואר בתסקיר מ-23.1.24, ב-2.1.24 השתלב הנאשם בקבוצה טיפולית. התרשמות מנחות הקבוצה היתה כי הנאשם משתתף פעיל ונעים בקבוצה, מכבד את המנחות ואת כללי הקבוצה ומגיע למפגשים כנדרש. הנאשם היה בשלב מותאם לשלב הקבוצה. כמצוין לעיל, הנאשם עדכן כי נישא לבת זוגו והחל לעבוד כמוכר בחנות נוחות מתוך תחושת מחויבות כלפי אשתו ורצונו לקיי אורח חיים תקין. הנאשם הביע שביעות רצון מהשתלבותו בקבוצה הטיפולית וביטא מוטיבציה להמשך השתתפותו בה. הנאשם הביע חרטה על העבירות וביטא מוטיבציה לערוך התבוננות פנימית על התנהלותו, תוך התמודדות עם המחירים שמשלם בגין ביצוע העבירות. לפיכך, לאור שיתוף הפעולה החיובי והשתלבותו בהליך הטיפולי, המליץ שירות המבחן להטיל עליו צו מבחן לשנה, במהלכה ימשיך להשתתף בקבוצה הטיפולית ובהמשך ישתלב בשיחות מעקביות ובדיקות שתן. כן הומלץ על ענישה שיקומית של 340 שעות של"ץ, נוכח חומרת העבירות. לעמדת שירות המבחן, עונש זה יהווה עונש חינוכי למען אוכלוסייה נזקקת, שיש בו כדי להקטין סיכון להישנות ביצוע עבירות, באמצעות תרומה לחברה ופיצוי הנזק. בנוסף הומלץ על ענישה נלווית בדמות מאסר מותנה. בתסקיר מ-10.3.24 נמסר כי הנאשם המשיך השתלבותו בטיפול קבוצתי ייעודי ארוך טווח, הגיע למפגשים כנדרש, היה פעיל ולקח חלק במשימות, שיתף מעולמו הפנימי באופן התואם לשלב של הקבוצה ואהוב על חברי הקבוצה. בהתייחסותו למטרות שרוצה להשיג מסר כי מעוניין להיות פחות עצבני ויותר סובלני, כמו-כן ביטא רצון ונכונות להמשיך טיפול בקבוצה. להתרשמות שירות המבחן, לאחר תקופת זמן משמעותית בה נדחו דיוניו, הנאשם ממשיך לבטא נכונות לשיתוף פעולה במסגרת הליך טיפולי, מתמיד בהגעה למפגשים, עושה מאמצים לשתף מעולמו הפנימי כפי יכולתו ובאופן התואם לשלב הקבוצה, נתרם מהשיח הקבוצתי, המעשיר את כיווני החשיבה שלו ונותן לו נקודות מבט שונות על עצמו ועל מצבי סיכון שונים. להתרשמות שירות המבחן, ניכר כי הקבוצה מהווה עבור הנאשם גם מסגרת שייכות חברתית משמעותית. לאור האמור, חזר שירות המבחן על המלצתו כאמור בתסקיר הקודם מיום 23.1.24. בהקשר זה נתתי דעתי גם לדברי ב"כ הנאשם בטיעונו לעונש, לפיהם, כאמור, הנאשם נישא בשנית, התחזק בדתו, מקיים כיום אורח חיים נורמטיבי, משלם מזונות ילדיו מנישואים קודמים ומעוניין להקים משפחה חדשה. (5) הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירות ומהרשעתו - הנאשם היה עצור כשבועיים. בנוסף, נתתי דעתי לדברי ב"כ הנאשם בטיעונו לעונש, כי הנאשם שהה תקופה משמעותית בתנאי מעצר בית מלא, 17.3.20-6.11.21, ומאז שהה בתנאי מעצר בית לילי. מהתסקירים עלה כי הנאשם נקלע לדוחק כלכלי בשנים האחרונות, נוכח שהייתו הממושכת בתנאים מגבילים והקושי להתפרנס. מצב זה הוביל לצבירת חובות גדולים, לרבות פתיחת תיק בהוצאה לפועל. הנאשם נטל הלוואות גבוהות באופן פרטי, ומדבריו עלה כי מדובר בחובות לגורמים בשוק האפור ואולי אף לגורמים עבריינים.

(6) עברו הפלילי של הנאשם - לנאשם 2 הרשעות בגין עבירות אלימות. בגין הרשעתו בעבירת אלימות משנת 2017 הוטלו עליו ב-6.9.18, בין היתר, 5 חודשי מאסר בעבודות שירות וצו מבחן. לדברי הנאשם ריצה עונש זה במאסר בפועל בשל קושי לבצע את עבודות השירות.

(7) חלופה הזמן מעת ביצוע העבירות - חלפו כ-5 שנים מביצוע העבירה בתיק המצורף וכ-4 שנים מביצוע העבירה בתיק העיקרי. בחלופה הזמן, כאמור, הנאשם לא עבר עבירות נוספות ולא נפתחו לחובתו תיקים נוספים. נתתי דעתי לכך שחלופה הזמן לא רובץ כולו לפתחו של הנאשם. הטיעונים לעונש בתיק המצורף נדחו, מטעמים שונים, ליום 9.8.21. כאמור לעיל, לאחר צירוף התיק, קבע כב' הש' נחמיאס כי הטיעונים לעונש ישמעו בפניו ב-20.3.22. מועד זה נדחה ל-31.5.22 מאילוצי בית משפט ובהמשך נותב התיק לכב' הש' בונדה. הדיונים נדחו מעת לעת מסיבות שונות, לרבות בהמתנה לתסקירים, אילוצי בית המשפט, אילוצי ב"כ הנאשם ופעם אחת בשל אי-התייצבות הנאשם, שהיה חולה. בחלופה כמעט שנתיים - ב-26.9.23 נותב התיק לשמיעה בפניי. מועד הטיעונים לעונש נדחה מספר פעמים בשל המצב הביטחוני ועל רקע שירות מילואים של ב"כ הנאשם, עד שלבסוף אלו נשמעו ב-14.3.24. בשל אילוצי ב"כ הנאשם מועד מתן גזר הדין נדחה ל-9.6.24.

מיום 10.7.2012 סוף דבר

8. הנאשם הורשע בשתי עבירות המהוות שני אירועים. אין חולק בנוגע לחשיבות עיקרון השיקום, שמצא ביטוי בהוראת סעיף 40ד ל-חוק העונשין ובפסיקה. בהינתן הנסיבות המחמירות של ביצוע העבירות, לרבות סוגי הסמים וכמותם, כמו גם הצורך בהרתעה אישית ובהרתעת הרבים, בהתאם לסעיפים 40 ו-40א ל-חוק העונשין - מצאתי כי יש להעדיף את עקרון ההלימה. בהינתן כי הנאשם מצוי אך בתחילת ההליך הטיפולי, בשלב בו טרם ניתן להעריך סיכוי הצלחתו, בייחוד על רקע ניסיון העבר - אין מקום לחרוג מהמתחמים משיקולי שיקום. לצד זאת, בגזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחמים ניתן משקל לנסיבותיו האישיות כמפורט לעיל, הודאתו, נטילת האחריות, עברו הפלילי, שלא רלוונטי לעניינינו, כשב-4 השנים האחרונות לא הסתבך בפלילים, הנתונים שעלו מתסקירי שירות המבחן, ובכלל זאת, השינוי שחל בהתנהלות הנאשם, שיש בו כדי להצביע על שינוי חשיבה והבנת הצורך בשיתוף פעולה עם גורמי הטיפול, מאמצי השיקום בהם החל לאחרונה, גם אם טרם הצליח להגשים מטרת הטיפול וכן הנזקים שנגרמו לו, לרבות התקופה בה שהה במעצר ממש ובתנאים מגבילים.

9. לאור כל המקובץ, ובעיקר תוך התחשבות בשיקולי שיקום ומאמצי הנאשם בתחום זה, מצאתי כי יש למקם את הנאשם בחלקו התחתון של כל אחד מהמתחמים שנקבעו, להורות על חפיפה מלאה בין העונשים כך שיושת על הנאשם עונש כולל. זאת ועוד, על מנת לאפשר לנאשם להמשיך בהליך שיקומו, בשל מצבו הכלכלי המורכב ובהתחשב בעונש שיושת עליו, מצאתי לחרוג ממתחמי הקנס ולצד זאת להשית התחייבות בסכום גבוה מהרגיל. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר בפועל. בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות, המאסר ירוצה בעבודות שירות. הנאשם יבצע את עבודות השירות - 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות ביום. תחילת בצוע עבודות השירות ביום 24.7.24.

ביום 24.7.24, בשעה 08:00 יתייצב הנאשם לצורך קליטה והצבה ב-יחידת ברקאי - עבודות שירות - שלוחת דרום - סמוך לכלא באר שבע.

אוטובוסים להגעה: 189, 350, 247.

הנאשם מוזהר:

(1) עליו לעדכן את משרד הממונה בכל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו ובטלפון הנייד שלו.

(2) עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, שכן כל הפרה או אי מילוי עבודות השירות על פי הנחיות המפקח, עלולים להביא להפסקתן ולהמרתן בריצוי יתרת המאסר בפועל.

(3) במקום נערכות ביקורות, וכי אי עמידה בביקורת עלולה להביא להפסקת עבודות השירות ולהמרתן בריצוי יתרת המאסר בפועל.

(4) מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכי כל חריגה ממכללים אלו עלולה להביא להפסקת עבודות השירות ולהמרתן בריצוי יתרת המאסר בפועל.

הממונה על עבודות השירות תדווח לבית המשפט עם תום ביצוע העבודות.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירה מסוג פשע על פקודת הסמים.

ג. 5,000 ₪ התחייבות, למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירה על פקודת הסמים.

על הנאשם להצהיר על ההתחייבות היום. לא יצהיר על ההתחייבות היום - יהיה על הנאשם לרצות 30 ימי מאסר בפועל, על מנת לכפות אותו לעשות כן, במצטבר לכל עונש מאסר.

ד. 11 חודשי פסילה על תנאי מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה. התנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירה על פקודת הסמים.

ה. פיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום (להלן: צו מבחן).

מובהר לנאשם כי אם לא יעמוד בצו המבחן יוחזר עניינו לדין בבית המשפט ודינו יגזר מחדש.

ניתן צו להשמדת הסמים.

ניתן צו כללי למוצגים הנוספים: להשמיד, לחלט ולהשיב לבעלים, לפי שיקול דעת היחידה החוקרת.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 יום.

המזכירות מתבקשת להעביר עותק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתן והודע היום, ג' סיוון תשפ"ד, 09 יוני 2024, במעמד הצדדים.